

som ikke er egentlige Amtsforvalterforretninger; de egentlige Amtsforvalterforretninger kan det være Medlem umuligt mene skulde i Frederiksborg Amt koste mellem 30 og 35,000 Kr.

Berg: Jeg agtede ikke at fremsætte noget Nyt for den ærede Finansminister, thi Forholdene have ikke forandret sig til Gunst for Finansministerens Betragtning, siden vi sidst behandlede dette Spørgsmaal; meget mere tør man vel sige, at, naar Salg af visse Domaneieendomme er gaaet for sig saafom af flere Kirker, forringer det altid Arbeidet Noget for den paagjældende Amtstue. Det er ganske vist, at man skylder Befolkningen et vist Hensyn; men jeg tror, at jeg har tydeligt godtgjort, at det Hensyn, man her skylder Befolkningen i Distriktet i Almindelighed, er det at nedlægge Amtstuen. Jeg gad f. Ex. vide, hvorledes Finansministeren vil bevise, at Grønholt Sogn nærmest ved Hillerød og Helsingør, Ramløse, Valby og Marum, som have deres sædvanlige Handelssted i Frederiksborg og høist en enkelt Gang have et Vrinde i Helsingør, skulde have Interesse i at bibeholde Kronborg Amtstue for der at betale Skatter; Ministeren er i den Henseende lidt vildledt med Hensyn til de lokale Forhold. Jeg skal gjentage, at af 48 Kommuner i Amtet vil der i det Høieste være tre, som kunne have nogen Fordel eller Lettelse ved at beholde denne Amtstue, at den største Kommune i Amtet, som ligger nærved Amtstuefontoret i Esrom, Rikjød Sogn, vilde have langt større Nytte, hvis der var en Skovkasserer i Helsingør, der havde et Par Distrikter for et Honorar af 600 Rdl., og hvor der tillige var Leilighed til at indbetale visse Besøb. Naar man taler om Lettelse for Befolkningen, skal jeg bemærke, at, efter den nuværende Lov om Amtsforvalterembederne, skulle Amtsforvalterne efter Finansministerens nærmere Bestemmelse paa visse forud bestemte Dage møde paa visse Steder i Amtet for at modtage Betalinger. Der er kun en halv Limes Reise mellem Helsingør og Frederiksborg, hvad forhindrer da, at han 10 à 12 Gange om Aaret mødte der for at modtage Betaling, og om han da enkelte Gange mødte i Esrom, har Amtet at sige. Det maa jeg imidlertid fastholde, at der er høist Tale om, at der er 3 Kommuner af 48, der have nogen Interesse i at beholde Amtstuen, og jeg tør paasta, at der er mange Beboere i disse tre Kommuner, som ikke sætte mindste Pris derpaa. Naar ærede Medlemmer ville kaste et Blik paa Kortet over Distriktet, vilde de finde, at det med Hensyn til Forholdene er korrekt, hvad jeg udtaler, og jeg tør antage, at den ærede Finansminister ikke med et Ord i den Henseende har afkrævet min Paastand. Jeg sagde før, at Amtsraadet, naar der var Spørgsmaal om, hvorvidt man vilde have flere eller færre Statsembedsmænd i Distriktet, vilde med sin nuværende Sammensæt-

ning være tilbøielig til at ønske flere. Det er ingen Fornærmelse mod Amtsraadet; jeg tror, at hvis det var Amtet selv, der skulde udrede Lønninger til en eller to Amtsforvaltere, vilde det sige, at for to til tre Kommuner's Skyld havde de ikke Raad til af Amtsrepartitionskassen at holde Embedsmænd, som de selv skulde betale; men da det er Staten, der skal betale, synes jeg, at der er ingen særlig Grund for Amtsraadet til at stille sig paa det Standpunkt, hvorpaa en bevilgende Myndighed maa stille sig, naar der er Tale om Antal og Lønningsforhold for Embedsmændene. Særligt er jeg ikke fuldstændig overbevist om, at Amtsraadet i sin nuværende Sammensætning vilde tage særligt Hensyn til Fonden, om de end skulde betale selv, men det var dog naturligt; men nu at ville stille Amtsraadet over Folkethinget med Hensyn til, hvad der er Befolkningens Løve og af Hensyn til Statskassen, er vist nok at gaa lidt for vidt i Lillid til den ene Side og Tvivl om Lillid til den anden Side. Jeg kan derfor ikke erkende, at Amtsraadet i den Henseende kan give mindste Veiledning, og jeg vilde beklage, om vi fik et Folkething, der fulgte de Anvisninger i saadanne og andre Forhold, som Regjeringen modtager af de nuværende Amtsraad efter den Maade, hvorpaa de nu sammensættes. Den ærede Finansminister vil finde det uforvarligt at sammenhøbe disse Forretninger i Frederiksborg; jeg tror ikke, at det vilde være uforvarligt, selv om Amtsforvalterne ved sine antagne Fuldmægtige ogsaa skulde besørge Skovkassererforretningerne, thi jeg vil indrømme, at, hvis Folkethinget bestemt er imod et saadant Arrangement, saa er der mere Tvivl tilstede for mig og vist ogsaa for de øvrige Forslagsstillere om Bihjælpsens af de to Embeder; men jeg siger, at jeg tror ikke engang da, at det vil være for meget at lade en enkelt Chef besørge det; men hvorledes den ærede Minister kan sige, at, bortset fra dette Arrangement, vilde det være en for stærk Ophobning, forstaar jeg ikke; thi hvis man vil efterse de Summer, som de paagjældende Amtstuedistrikter modtage, vil man finde, at det flere Steder i Landet dreier sig om ligesaa store og større Summer end for dette Amts Vedkommende baade for Skatte- og Fordebrugsafgifter tilsammen. At Arbeidet for en Del er af en noget anden Beskaffenhed med Hensyn til Skatte- og Fordebrugsafgiften skal villig indrømmes. Min tredje Grund er Hensynet til de særlige Skovkasserere. Der er, saavidt jeg veed, 7 Steder her i Landet, hvor der er særlige Skovkasserere, nemlig Tidsvilbe og Frederiksværk, Ddsheved, Falslev, Silkeborg, Viborg-Jeldborg og Palsgaard, og i disse 7 mener den ærede Regjering at have havt 5 Tilfælde af Kassemangel. Er man nu vis paa, at det rammer Principet om de private Skovkasserere eller den Gyne, som den vedkommende Minister har havt til at finde Personer, der ere fiklede til disse Forretninger.